

תת"ע 8933/10/21 - מדינת ישראל נגד צאיל אבו אסעד בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד
תת"ע 8933-10-21 מדינת ישראל נ' אבו
אסעד(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי המאשימה
נגד הנאשם	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד הילה אביקסיס צאיל אבו אסעד בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד רועי שרמן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של נהיגה בזמן פסילה, בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א 1961.

על פי עובדות כתב האישום ביום 19.9.21 נהג הנאשם ברכבו באשקלון על אף שביום 16.3.21 נפסל על ידי בית המשפט מלנהוג ברכב, ודבר הפסילה הובא לידיעתו.

הדיונים בתיק

2. ביום 7.11.21 התקיים דיון ראשון בתיק זה. ב"כ הנאשם ביקש לדחות הדיון לצורך הצגת מסמכים רפואיים. בית המשפט נעתר לבקשה תוך שצויין במפורש "בית המשפט מבהיר לב"כ הנאשם כי ככל שבכוונתו להגיש מסמך רפואי הרי שיש להגיש מסמכי מקור". הדיון נדחה ליום 12.12.21.

ביום 12.12.21 הנאשם ובא כוחו לא התייצבו לדיון, ללא כל הסבר או נימוק. הדיון נדחה ליום 20.12.21.

ביום 20.12.21 הנאשם ובא כוחו שוב לא התייצבו לדיון. בית המשפט דרש כי ינתן הסבר תוך 7 ימים לאי ההתייצבות. המשך הדיון נדחה ליום 5.1.22.

משלא ניתן כל הסבר לאי ההתייצבות (על אף החלטת בית המשפט) הוצא כנגד הנאשם צו הבאה.

ביום 5.1.22 הנאשם ובא כוחו לא התייצבו לדיון. צו ההבאה לא בוצע. לפיכך הדיון נדחה ליום 17.3.22 תוך חידוש צו ההבאה.

ביום 16.3.22 ביקש ב"כ הנאשם לדחות הדיון, ולבקשתו נדחה הדיון ליום 27.3.2022.

ביום 27.3.22 הנאשם התייצב אך בא כוחו לא התייצב. לטענת הנאשם "בא כוחי הודיע לי לפני כשעה שהוא לא יוכל להגיע לדיון, לדבריו הוא תקוע עם הרכב". הנאשם ביקש לבטל את צו ההבאה שהוצא כנגדו והתחייב להתייצב לכל הדיונים.

הדיון נדחה ליום 6.4.22 תוך שב"כ הנאשם נדרש ליתן הסבר לאי התייצבותו. לפני משורת הדין בוטל צו ההבאה שהוצא לנאשם.

ב"כ הנאשם לא נתן הסבר על אף שנדרש.

הסדר הטיעון

3. ביום 6.4.22 התייצבו הנאשם ובא כוחו והצדדים הציגו הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום והצדדים יעתרו במשותף להארכת המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגד הנאשם, להטלת פסילה לתקופה של 360 יום, פסילה מותנית, חילוט התחייבות וקנס בסך 1000 ₪.

4. בטיעוניה לעונש ציינה ב"כ המאשימה כי ההסדר כפוף להצגת מסמכים רפואיים, וכי הנאשם חולה במחלה סופנית - כך לדברי בא כוחו. ב"כ המאשימה הגישה את הרשעותיו של הנאשם ואת גזר הדין הכולל רכיב מאסר המותנה שתלוי ועומד נגדו (ת/1).

5. ב"כ הנאשם ביקש לכבד את ההסדר.

ב"כ הנאשם לא הציג מסמכים רפואיים.

6. הנאשם בטיעונו לעונש ביקש סליחה, טען שיש לו מחלת סרטן בדם, אשר החלה בחודש מרץ 2021 ושהוא כל חודש מקבל טיפול בבית החולים בבית לחם.

7. עיינתי בגזר הדין בו הוטל המאסר המותנה (ת/1) ונוכחתי לדעת כי שם הנאשם לא הזכיר את מחלת הסרטן ממנה החל לסבול אותה עת, שם טען עורך הדין שייצג אותו בתיק האמור (לא עורך דינו הנוכחי) כי "הנאשם נידון ל- 12 שנות מאסר בעבודות פרך ... במילים אחרות זה עונש מוות" (ת"פ 19329-06-20 עמ' 8 ש' 30-31). שם טען בא

כוחו כי מצבו הכלכלי והנפשי של הנאשם קשה. כאמור, לא צוין כי הנאשם סובל ממחלת הסרטן.

לאור האמור, **ובשים לב לכך שההסדר נעוץ במצבו הרפואי של הנאשם, מצאתי לדחות הדין על מנת שיוצגו בפני המסמכים הרפואיים** מבית החולים בבית לחם בו מטופל הנאשם. עוד קבעתי כי יש להגיש מסמכי מקור ולא העתק. הדין נדחה לשם כך ליום 30.5.22.

8. ביום 30.5.22 הנאשם לא התייצב לדיון. בא כוחו התייצב וטען שהנאשם לא התייצב בשל מחלה והודיע כי יציג אישור רפואי. הדין נדחה ליום 20.6.22. קבעתי שאישור רפואי יוגש תוך 7 ימים, אחרת אשקול חיוב בהוצאות. אישור רפואי לא הוגש.

ביום 15.6.22 ביקש ב"כ הנאשם דחיית הדין, ולבקשתו נדחה הדין ליום 22.6.22.

9. ביום 21.6.22 הגיש ב"כ הנאשם בקשה לדחות הדין שכן לדבריו: "הנאשם התקשר לח"מ ולטענתו הוא ממש חולה ובעקבות המחלה הסופנית שלו ואינו יכול להתייצב מחר לדיון ובכלל **בימים הקרובים, לטענתו הוא קרוב להגיע לאולם הבא לגן העדן** (השגיאה במקור -נ.ח.). עקב מצבו הקשה מבקש לדחות את הדין". הבקשה נדחתה על ידי בשל העובדה שלא צורפו אליה אישורים רפואיים ואף לא הוצגו אישורים רפואיים המצדיקים היעדרויות קודמות.

10. ביום 22.6.22, על אף שבקשת הדחיה סורבה, הנאשם ובא כוחו לא התייצבו לדיון, על כן הוריתי על חילוט ההפקדה בתיק, הוריתי על הוצאת צו הבאה לנאשם וציינתי כי בית המשפט שוקל חיוב ב"כ הנאשם בהוצאות אישיות וכי הוא מתבקש תוך 14 יום להודיע עמדתו בעניין. הדין נדחה ליום 10.7.22.

ב"כ הנאשם הודיע כי לא התייצב שכן לא חש בטוב והתנצל על כך שלא הודיע מבעוד מועד. לדבריו, הנאשם לא התייצב בשל מצבו הרפואי. ב"כ הנאשם ביקש שהדין ידחה שכן ביום 10.7.22 קבועים לו דיוני עצורים בתיק אחר. הדין נדחה לבקשתו ליום 18.7.22.

הדין נדחה עוד מספר פעמים לבקשת ב"כ הנאשם בשל דיונים מקבילים ובסופו של יום נקבע ליום 13.9.22.

11. ביום 4.9.22 **הובא הנאשם בצו הבאה בפני שופט תורן**, ציין בפניו כי לא התייצב לדיון ביום 22.6.22 כי **היה בירדן** והתחייב להתייצב ליתר הדיונים.

12. ביום 13.9.22 הנאשם ובא כוחו התייצבו לדיון.

למרות שמתן גזר הדין נדחה על מנת שהנאשם יגיש תעודות רפואיות מקוריות, הגיש בא כוחו **אסופת מסמכים רפואיים**

מצולמים (שאינם מקוריים).

המאשימה ציינה כי היא עומדת מאחורי ההסדר שהוצג.

ב"כ הנאשם התחייב להביא מסמכים מקוריים לדיון הבא.

על אף שהמאשימה הודיעה כי היא עומדת מאחורי ההסדר לא מצאתי ליתן גזר דין בטרם יוצגו מסמכים מקוריים, שכן המסמכים המצולמים שהוצגו במעמד הדיון על פניו לא תאמו את דבריו של הנאשם.

בהחלטתי ציינתי במפורש שההסדר לא יאושר אם לא יוצגו מסמכים רפואיים מקוריים. עוד ציינתי כי במועד הנדחה ינתן גזר דין ולא תינתן הזדמנות נוספת להציג מסמכים. מתן גזר הדין נדחה ליום 23.10.22.

13. לקראת כתיבת גזר הדין עיינתי במסמכים הרפואיים המצולמים שהגישה ההגנה. חלקם בשפה האנגלית וחלקם בערבית (לא הוצג תרגום).

להלן תוכן המסמכים:

2 מסמכים מיום 7.2.20 המלמדים על בדיקת סידן ובדיקה נוספת שבוצעו במרפאה בדורא בחברון - אין כל אזכור לסרטון.

מסמך מיום 4.1.21 מבית החולים אוגוסטה ויקטוריה בירושלים שם צויין כי הנאשם **בן 17**, כי אובחנה לימפומה **חוזרת** מסוג הודג'קין. (במועד הנ"ל הנאשם היה בן 23.8).

2 מסמכים רפואיים מיום 26.1.21 מבית החולים אוגוסטה ויקטוריה בירושלים. שם מופיע שמו של הנאשם על המסמך (שמו הוקלד באותיות גדולות, להבדיל משמות הרופאים שהוזכרו במסמך, **מספר תעודת הזהות אינו תואם את מספר תעודת הזהות של הנאשם**. הגיל המדויק שצוין - 23 שנים, 6 חודשים ו- 3 ימים) **אינו תואם את הגיל המדויק של הנאשם** (בן 23 שנים, 8 חודשים ו- 3 ימים). שם צויין בין היתר כי **לנאשם גרורות מרובות בכבד**, שגדלו בגודלן ובמספרן ביחס לבדיקה הקודמת שבוצעה לו ביום 1.11.20. (ויזכר - לטענת הנאשם המחלה התגלתה בחודש מרץ 2021)

כאמור, על אף ההחמרה הקשה במצבו על פי התעודה הזו, הרי שבדיון שהתקיים חודש וחצי לאחר מכן (ביום 16.3.21) בבית המשפט באשקלון בהליך הפלילי, לא הזכיר בא כוחו את מצבו הקשה ולו ברמז (ת/1).

מסמך רפואי נוסף מבית החולים בבית לחם **מיום 7.4.21** (אציין כי על פי ת/1 בת"פ --- ביום **16.3.21** נגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר בניכוי מעצרו - ואין אינדיקציה לגבי מועד השחרור ממאסר) במסמך הנ"ל צויין כי הנאשם אובחן בשנת 2021 עם לוקמיה חריפה וטופל בכימותרפיה בבית החולים אוגוסטה ויקטוריה בירושלים.

הוגשו 2 מסמכים רפואיים מיום 25.10.21 מבית החולים בחברון, שם נרשם כי הנאשם **בן 23** (למרות שבמועד הנ"ל **היה בן 24 ו- 5 חודשים**). שם צויין כי הנאשם סובל מכאבי בטן, ובבדיקות שבוצעו **הממצאים תקינים. לרבות הכבד.** במסמכים אלו אין כל אזכור למחלת הסרטן.

מסמך בערבית מבית החולים בית לחם בחודש דצמבר 2021 ממנו עולה כי הנאשם התחיל כימותרפיה ביום 26.4.21 בשל לימפומה.

הוגש מסמך רפואי מבית החולים ברשות הפלסטינית המלמד לכאורה על אשפוז מיום 8-24 באפריל 2022, שם בוצעה השתלת מח עצם. המסמך הוגש מקוטע, לא חתום עליו רופא, בחלק מהמלל יש התייחסות אל **מטופלת ממין נקבה**: "...durng **her** course of admission".

הוגש מסמך רפואי מבית החולים ברשות הפלסטינית מיום 1.8.22 שם צויין כי הנאשם עבר השתלת מח עצם בשנת **2019 בבית החולים הדסה**. עוד צויין כי הוא חיובי לקורונה. אין במסמך כל אזכור לסרטן.

הוגשו 2 מסמכים נוספים שאינם נושאים תאריך, וכל נתון מזהה אחר שיש בו כדי לקשור המסמך לנאשם.

פירטתי על קצה המזלג את תוכנם של המסמכים, שכן השגיאות המרובות בגילו של הנאשם ובמספר תעודת הזהות שלו מעוררים סימני שאלה רבים. כך גם העובדה שטען כי המחלה החלה בחודש מרץ 2021 (מועד בו היה עצור בתיק הקודם ת/1) בעוד על פי המסמכים שהגיש הרי שבחודש ינואר 2021, עוד בטרם חלה על פי דבריו, נמצאו גרורות מרובות בכבד, שהחמירו ביחס למצב המחלה מנובמבר 2020. ובמסמך אחר כאמור כבר עבר השתלת מח עצם בשנת 2019. מרבית הטיפולים נעשו בבתי חולים בירושלים ולא בבית לחם, כפי שטען הנאשם בטיעוניו בפני.

התיאור הרפואי שעולה מהמסמכים המצולמים שהוגשו, אינו תואם כלל ועיקר את טיעוני הנאשם.

לא הוגש ולו מסמך מקור אחד.

זאת ועוד, כפי שעולה מהתיאור העובדתי בעוד ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא התייצב לדיון ביום 22.6.22 בשל מצבו הרפואי הקשה, הנאשם (עת הובא בצו הבאה) טען כי לא התייצב שכן **היה אותה עת בירדן**.

14. ביום 23.10.22, המועד שהיה קבוע למתן גזר הדין, הנאשם לא התייצב. לדברי בא כוחו:

"הנאשם לא הגיע היום לדיון כי הוא מאושפז בשטחים. הנאשם התמוטט בתום הדיון הקודם. אני שומע את בקשת בית המשפט שהנאשם יפקס אישור על האישפוז היום או כל אינדיקציה אחרת שהוא מאושפז, אני משיב שאי אפשר. הוא מאושפז בשטחים."

15. לנאשם הוצא צו הבאה ומתן גזר הדין נדחה ליום 9.11.22. גם במועד זה הנאשם לא התייצב.

לדברי בא כוחו: **"אומרים שהנאשם מת, במצב אנוש"**. כאשר ב"כ המאשימה ציינה בפניו שהשוטרים דיברו איתו יום קודם לכן ואמרו לו להתייצב לדיון, אמר ב"כ הנאשם: "שוחחתי איתו אתמול, התקשר אליי הנאשם ואמר שהוא במצב אנוש. לשאלת בית המשפט אם הוא שלח לי אישור רפואי, הוא אמר שהוא ישלח ולא שלח."

16. על אף שהדיון נדחה מספר רב של פעמים כדי לאפשר להגנה להציג מסמכים מקוריים, לא זו בלבד שאלו לא הוצגו עד היום, גם הצילומים שהוגשו אינם תומכים בטיעוני הנאשם בדבר מחלת סרטן שזוהתה במרץ 2021 ובדבר טיפול רפואי חודשי בבית החולים בבית לחם.

17. בדיון היום, בפתח הדיון, הציג ב"כ הנאשם אסופת מסמכים נוספת (נ/2) וגם הפעם מדובר בצילומים ולא במסמכי מקור, שעל חלק מהצילומים מופיעה חותמת כחולה לא ברור של מי. אין מדובר באותם מסמכים שהוגשו בדיונים קודמים, וכאמור אין המדובר במסמכי מקור.

18. לאור האמור, ובשים לב לכך שהנימוק היחיד להסדר כפי שהוצג היה מצבו הרפואי החריג של הנאשם, נתון אשר לא הוכח כלל וכלל, לא מצאתי לכבד את ההסדר.

אציין כי אילו הנאשם היה מציג מסמכים רפואיים מקוריים המאמתים טענתו בדבר מחלתו הקשה, הייתי מכבדת ההסדר, ללא כל היסוס.

19. בית המשפט מודע למדיניות הנוגעת לכיבוד הסדרים.

"הסדרי טיעון מהווים "כלי מרכזי במלאכת אכיפת החוק" (ע"פ 1281/06 בורשטיין נ' מדינת ישראל). משכך, השתרשה הלכה לפיה יש לכבד הסדרי טיעון. עוד נקבע, כי בית המשפט לא ידחה הסדר טיעון שמוצג לאישורו בנקל, לאור קיומם של שיקולים משמעותיים שתומכים בכיבוד ההסדר, ביניהם החשש שמא יחול כרסום במעמד של הסדרי הטיעון ובתחושת הוודאות שהם משרים על נאשמים אשר חותמים עליהם, ומשכך גם בתכליות שהם נועדו להגשים" (ע"פ 71/2021 מצגר נ' מדינת ישראל (30.4.17)).

כך למשל נקבע בפסק דין מנחה ע"י כב' הש' אינפלד בת"פ (מחוזי באר שבע) 5093-02-10 מ"י נ לאמה גיאמי:

"קיומו של הסדר טיעון מחייב את בית המשפט בשיקוליו ליתן משקל מרכזי ומשמעותי לקיום הסדר. שיקוליו של הסדר הטיעון לא פעם מכריעים בבירור כל שיקול אחר, ומביאים בתוצאה לעונש אשר בעליל אינו הולם את המעשה, אך מוצדק בבחינת האינטרס הציבורי."

20. במקרה דנן, כאשר הנימוק היחיד להסדר נעוץ במחלה הסופנית ממנה לכאורה סובל הנאשם, הרי שאם אין בידי

הנאשם להציג תיעוד רפואי התומך בטענה שהיוותה את הבסיס להסדר, אין עוד כל אינטרס ציבורי בכיבוד ההסדר, גם אם המאשימה עומדת מאחורי ההסדר שהוצג.

בע"פ 2034/91 פלוגי נ' מדינת ישראל (2.07.1991) נקבע כי:

"האחריות המשפטית והמוסרית להטלת העונש היא של בית המשפט. התביעה הכללית חופשית להחליט את מי להעמיד לדין ועם מי לערוך עיסקה, אך משנמסרת ההכרעה לבית המשפט הוא איננו יכול להפוך למעין מאשרר נוטריוני של הסכמים, בלי לתת דעתו לתוכנם ולזיקתם לנושא שבפניו. בית המשפט איננו זרועה הארוכה של התביעה או של הסנגוריה, ואיננו פועל לעולם לפי תכתיבים, ללא שיקול דעת עצמאי, ולכן חזר והדגיש בית משפט זה (בע"פ 532/71 בחומצקי נ' מדינת ישראל, פד"י כו(1), 435) כי בית המשפט אינו קשור על ידי עיסקה שנערכה בין התביעה לנאשם, וכי מחובתו של בית המשפט להבהיר זאת מפורשות לנאשם כאשר העיסקה מובאת לידיעת בית המשפט. אך מובן שבית המשפט יתן דעתו לעיסקה, ואם אין טעמים מיוחדים השוללים זאת, הוא בדרך כלל גם יכבד אותה; אך עצם העובדה שהתביעה נתנה הסכמתה לעיסקה, איננה באה לשלול שיקול דעתו של בית המשפט אשר עליו הוא גם מודיע מראש לנאשם."

21. נוכח האמור, יגזר עונשו של הנאשם על פי מדיניות הענישה ובהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין.

מתחם העונש ההולם

22. **הערכים המוגנים שנפגעו** בעבירה שביצע הנאשם הם הגנה על שלום הציבור ובטחונו, ובפרט שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בדרך, כיבוד שלטון החוק והחלטות שיפוטיות, שמירת הסדר הציבורי.

ראו דברי בית המשפט העליון על החומרה שבעבירות שביצע הנאשם:

רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' מוראד אבו-לבן (8.5.07):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור- נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית המשפט; הוא מוכיח כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב."

רע"פ 3878/05 יעקב בנגוזי נ' מדינת ישראל (26.5.05):

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לבטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט."

רע"פ 1211/12 אברהם ישראלי נ' מדינת ישראל (15.2.12):

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו) וזו עיקר וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלו יקרו חלילה בעת נהיגה כזו...".

23. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** אינה ברף מאוד גבוה בשים לב לכך שהאירוע הסתיים ללא נפגעים בגוף או ברכוש.

24. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכך שבסופו של יום לא נגרמה פגיעה בגוף או ברכוש כתוצאה מנהיגת הנאשם. באשר לנסיבות משך הפסילה שהוטלה הרי שכתב האישום לא מפרט אודות משך הפסילה שהופרה. הנאשם לא ביצע עבירות נלוות.

25. בחינת **מדיניות הענישה** הנוהגת מעלה כי במקרים דומים בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, ללא עבירות נלוות, הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד שנת מאסר ופסילה הנעה בין 6-60 חודשים לצד ענישה נלווית. ראו עפ"ת (באר שבע) 59810-07-12 **דרור אביטל נגד מדינת ישראל**; עפ"ת (באר שבע) 43966-08-13 **חאלד זידאן נגד מדינת ישראל**.

26. בעניינו של הנאשם, לא מצאתי הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם. כאמור, נסיבותיו הרפואיות לא הוכחו בפני.

27. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחת בחשבון את השיקולים הבאים:

- לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם הודה ולקח אחריות בהזדמנות ראשונה.
- זקפתי לחובת הנאשם את הרשעותיו בתחום התעבורתי. (הרשעותיו בתחום הפלילי לא הוגשו לעיוני למעט גזר הדין ובו המאסר המותנה). לנאשם 2 הרשעות קודמות בעבירות של נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, עבירות מחודש פברואר 2021. על הנאשם הוטל מאסר מותנה בן חודשיים, בר הפעלה בתיק זה, כמו גם פסילה מותנית בת הפעלה בתיק זה, כמו גם התחייבות על סך 1000 ₪.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפני, הגם שלא מצאתי ליתן משקל למצבו הרפואי אשר לא הוכח בפני, זאת בשל הסתירות הרבות שהתגלו בתעודות הרפואיות המצולמות, והתהיות הרבות העולות ממסמכים אלה.
- לקחתי בחשבון את ההסדר שהציגו הצדדים. הגם שלא מצאתי לכבד את ההסדר, לא מצאתי לחרוג ממנו

במידה רבה ועל כן לא ימוצה הדין עם הנאשם, ויוטל עליו עונש קל יותר מזה שהיה ראוי להטיל עליו אלמלא ההסדר.

בעניין זה ראו ע"פ (עליון) 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל (25.12.02):

"מן הראוי הוא שגם לאחר דחיית הסדר הטיעון יתחשב בית-המשפט כשיקול לקולה בעובדה שהנאשם הודה בעקבות הסדר טיעון, כך שהעונש אשר יטיל לא יחרוג במידה קיצונית ובלתי פרופורציונית מהעונש שהצדדים הסכימו עליו."

ראו גם בע"פ (עליון) 1281/06 בורשטיין נ' מדינת ישראל (16.4.2008)

עונשו של הנאשם

28. סיכומו של דבר, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 15 יום.
 - ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן חודשיים כפי שהוטל על הנאשם בתיק ת"פ 19329-06-20 בבית משפט השלום באשקלון ביום 16.3.21 וזאת לריצוי במצטבר למאסר שהוטל בתיק זה.
למען הסר ספק על הנאשם לרצות בסך הכל 2.5 חודשי מאסר.
הנאשם יחל במאסר היום.
 - ג. מאסר בן 5 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר לבל יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.
 - ד. פסילה בפועל לתקופה של שנה. הפסילה תימנה מיום שחרורו של הנאשם ממאסר.
 - ה. מורה על הפעלת פסילה מותנית בת 6 חודשים, כפי שהוטלה על הנאשם בתיק 19329-06-20 בבימ"ש השלום באשקלון ביום 16.3.21 וזאת לריצוי במצטבר לפסילה שהוטלה בתיק זה.
למען הסר ספק, על הנאשם לרצות בסה"כ 18 חודשי פסילה.
- בשים לב להיות הנאשם בלתי מורשה לנהיגה, תנפיק מזכירות בית המשפט אישור הפקדה מיום שחרורו ממאסר ללא צורך בהפקדת רישיון. הנאשם יציג במזכירות בית המשפט אישור בדבר מועד שחרורו ממאסר, על מנת שיונפק אישור הפקדה.

ו. פסילה מותנית בת 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לבל יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע, או עבירות המפורטות בתוספת הראשונה והשנייה לפקודת התעבורה.

ז. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם מתוך הפקדון שבתיק.

ח. מורה על חילוט ההתחייבות בסך 1000 ₪ עליה התחייב הנאשם בתיק ת"פ 19329-06-20 בבימ"ש השלום באשקלון ביום 16.3.21. ההתחייבות תשולם מתוך הפקדון שבתיק.

התעודות הרפואיות שהגיש הנאשם באמצעות בא כוחו, יועברו לידי משטרת ישראל באמצעות ב"כ המאשימה, לכל שימוש שמשטרת ישראל תמצא לנכון.

יתרת הפקדון תוחזר לידי ב"כ הנאשם על פי בקשת הנאשם.

תשומת לב הממונה על המעצר, לטענת הנאשם כי הוא חולה במחלת הסרטן, יש לוודא כי הוא יקבל את הטיפול הרפואי הדרוש למחלתו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום

ניתן היום, כ"ד כסלו תשפ"ג, 18 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.